

ΚΟΚΟΝΪΔΙ

κοκονίδι, το, ουσ. [;], χτύπημα στο κεφάλι κάποιου με την κλείδωση του μεσαίου δαχτύλου, που δίνεται χάριν αστεϊσμού και που είναι διαδεδομένο ιδίως ανάμεσα στα παιδιά: «του 'δωσα τέτοιο κοκονίδι, που έβγαλε στο κεφάλι του καρούμπαλο». Συνών. *καρύδι* (2).

- *παίζουμε κοκονίδια*, **α.** ανταλλάσσουμε χτυπήματα στο κεφάλι με την κλείδωση του μεσαίου δαχτύλου, ιδίως χάριν αστεϊσμού: «μια κι έκανε την αρχή ο τάδε, αρχίσαμε να παίζουμε όλοι κοκονίδια». **β.** μου είναι πάρα πολύ γνωστός, πολύ οικείος: «μ' αυτόν που ανάφερες προηγουμένως παίζουμε κοκονίδια».

- *του κάθισα ένα κοκονίδι*, τον χτύπησα με την κλείδωση του μεσαίου δαχτύλου μου στο κεφάλι: «μόλις πήγε να σηκωθεί, του κάθισα ένα κοκονίδι και ξανακάθισε στη θέση του ζαλισμένος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας